

„Ad fontes” – Vissza a forráshoz

Nincs jobb ötletem. Ez a recept. Szenteste, a földszített karácsonyfád, és a mellé helyezett ajándékok előtt, a szűk családod körében, vedd kezedbe a saját énekeskönyvedet és a saját Bibliádat. Aztán énekeljétek hangosan a „Mennyből jövők most hozzátok” éneket (EÉ 150), és hangosan, jól hangsúlyozva, olvasd fel a Lukács 2,1-20 igeszakaszt. Majd újra énekeljétek: „Csendes éj, szentséges éj...” (EÉ 167). – Aztán jöhet a csomagbontás felszabadult öröme... Ne szégyellj a történést! Ez nem színjáték! – Te vagy a megszólított pásztor!

Sok mindennek elmondtak, elmondanak: Maradi, konzervatív, a múlt évszázadból, sőt évezredből itt felejtett ember, aki nem ért a komputerekhez, a laptopokhoz. Megfakult, lesajnált, feledésre méltó... – Ám tudok az öregjeink, a tisztas magyar ember kreativitásáról! Lehet, hogy nem innovatív, újító, de ami elromlott a házban vagy a ház körül, azt meg tudta javítani. Ede bácsi, amikor kitört a szőlőhegyi dűlőn a kocsi kereke, feldobta azt a székere, majd a megnyekent kocsit csúszófára láncolva, csak annyit szólt a kivénhedt muraközi lovának: Bandi, nye! Ott-hon, a saját szerszámaival, a saját kezével megjavította azt, s maga volt még a kocsi-derék emelője is. És sohasem sikított kéztördelve Édesapám sem szakember után, amikor a D.-Csepel motor kuplungtárcsája megkopott, hanem a blokkot szétszedve, a tárcsát újra dugózva, majd összerakva megint mehettünk vele a szőlőhegyre venyigét gyűjteni. Mert kel-

lett az. Hiszen azzal fűtöttük a fürdőszoba hengert, meg a melegvizet kondért a nagymosáshoz, valamint az volt a ropogós begyűjtős a fenyőillatú karácsonyi nagyszobában is Szenteste. Éspedig akkor, amikor a sopronbánfalvi kutyavakkantásos hőésés zizegésében, úgy éjfél tájt, utolsóként a faluban, a parókiánál, megszólalt a sörgyári munkás, Tóbiás bácsi és barátai fűvösötöse az ablakunk alatt: „Stille nacht, heilige nacht...”. Ekkortájt kaptam a legemlékezetesebb karácsonyi ajándékomat is: Édesapám titokban alkotta vonatát. Szétszedett gyufásskatulyákból, seprűnyélből fűrészelt kerekű, drót tengelyű vagonokból állt, s a hosszú sor elején egy nagykéményű mozdony. Hajnalig tologattam a szőnyegre hasalva, csöndesen dúdolván: „Csendes éj, Tiszta szent éj...”

Ma azonban, sok a volt, és mai pásztorként az őforrás, ama Ige ragad meg újra a legjobban. Kezdvén onnan, hogy: „az angyal azt mondta nekik: Ne féljétek!” – Amióta ember él e Földön, ez a legnagyobb, legaktuálisabb üzenet. Nekünk most különösen azért, mert hordák döngetik a kerítésünket délről, s a tiszta hó helyett mocsok és káosz hull ránk az éterből nyugatról. „Ne féljétek!” – mert van mitől! és van kiktől! „Ne féljétek!” – hanem fegyverkezzetek! Ne csak pótcselekvő, áhítatosan simogató, elbutított, virtuális élmény-kegyességgel. Végre egyenesedjétek fel! A belülről bomlasztókkal

is szemben, Pál apostol szavát idézve: „Végül pedig: erősödjétek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak...” (Efezus 6,10 kk) – Ebben pedig legyünk magyarsan kreatívak, mert az ördög már az ajtónkon kopogtat. Áldott emlékü id. dr. Hafenschér Károly principálisom szavára gondolok: „Nekünk nem újat kell mondanunk, hanem újból kell mondanunk – az igazat.”

És tegyük mindezt úgy, hogy tudjuk: „Üdvözítő született ma néktek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” Azaz hozzá tartozunk, és Ő is hozzánk. Már elválaszthatatlanul. Ő forrásozhat, forrásozik bennünk. – De a fenti recepthez még egy dolog tartozik: Pszt!!!...

Váci Mihály, volt nyírségi kántortanítónk szavát idézve: „Sokan kiáltoznak, s ha arra vágytok, / hogy hallatszon a hangotok, / ti ne úgy legyetek hallhatóvá, hogy / a lármán túlharsogjatok: / – hajoljatok az emberek arcához, / s közelről, halkán szóljatok.” S biztos, hogy így istenibb, és tisztább szent éj adható ma is mindnyájunknak. – És nem csak a gyermekeknek, és nem csak egy éjszakára...

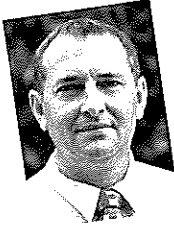
Dr. Foltin Brunó
ny. ev. lelkész

2018 Karácsonyan
maglódi, gyömrői, ecseri hittestvéreinknek és az „Erős Vár” újság
minden kedves olvasójának
Áldott Karácsonyt és Békés Újéztendőt kívánunk!

Szerkesztői levél helyett

Mozgalmas év volt az idej

Mozgalmas év volt az idej. Így volt ez gyülekezetünkben is. Amikor valaki megpihen és számvetést készít, csak akkor tűnik elő, hogy mennyi minden történt körülötte.

Az év elején még bennünk élt a karácsonyi hangulat, de nem állhattunk meg, a jövő felé kellett tekintünk. Az év első hónapjaiban megalakult az új presbitérium. Szeretettel elbúcsúztattuk azokat, akik már nem tudták tovább vállalni a feladatokat. Legyen leírva itt is a nevük, hogy kik voltak azok, akik sokat tet-

tek egyházunkért: *Domokos Béláné Ani néni, Gohér Pálné Manyi néni, Gohér Pál, Holkó Mihály, Kertész Ferenc, Takács Pál*. Köszönjük szépen nekik munkájukat és életükre Isten áldását kérve szeretettel gondolunk rájuk. Az új presbitériumi tagságot vállalók, úgy gondolom, elhivatott és megbízható emberek. Rengeteg új ötlettel álltak elő és nagy lendülettel indultak neki a munkának. Keresik önállóan is a tennivalókat és kérésre is azonnal segítik a vezetőséget. Úgy érzem, jól tudjuk együtt szolgálni a gyülekezetünket.

Az idej év másik nagy eseménye volt, hogy útjára bocsájtottuk Sánta József volt teológus hallgató testvérünket. Ő maglódiaként olyan „örök hatodéves” volt közöttünk. Velünk volt még akkor is, amikor valós hatodévet töltötte Hévízgyörkön. Szeptembertől a monori evangélikus gyülekezetet és szórványát pásztorolja. Adjon az Isten Neki is erőt, kitarást és állhatatosságot munkájában.

2018 több nagy eseményt is tartogatott számunkra, de talán nem csak számunkra, hanem Maglód számára is. Őseinktől megtartott örökségünk, a maglódi pünkösdi templomdíszító szokásunk felkerült a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti jegyzékébe. Pünkösdi az egyik legnagyobb ünnepünk. Szép, felújított szokás lett ismét a pünkösdi zöldágazás vagy más néven lombosítás. Ez a gyülekezetünket legjobban megmozgató esemény, ahol kicsik és nagyok, férfiak és asszonyok azon fáradoznak, hogy legszebb legyen a templomunk. Nos ez az egyedi szokás az, amelyet értéknek ítélték, és, amelyet évről évre meg is kell „védenünk”, mint maglódi evangélikus kulturális nevezetességet. Évente a szentendrei szabadtéri múzeumban, az ott épített templomban kell bemutatnunk a zöldágazást az odalátogatóknak. A jegyzékbe került eredmény a Parlament vadásztermében került kihirdetésre ünnepélyes keretek között 2018. szeptemberében. Ezen az eseményen részt vett *Koltay Erika* etnográfus, *Németh Mihály* lelkész, *Tabányi Pál* polgármester, *Varga Zoltán* újságíró és a könyvtár igazgatója, illetve *jómagam*.

Ebben az évben is meglátogattuk testvérgyülekezetünket a felvidéki Gömörhosszúszón. Aratási hálaadó istentisztelet keretében voltunk együtt, majd finom ebéddel vendégeltek meg minket. Ezen a napon még eljutottunk a miskolci evangélikus templomba és a hozzá tartozó könyvtárba is.

Tavasszal tartottunk Parókia pikniket is. A gyermekes szülők részére készült az első. Úgy érezzük, hogy szükség van az ilyen alkalmakra. Ma már nem annyira zárt közösség településünk, egyházközségünk, mint régen. Sok családot ugyan ismerünk a templomból, de nem tudunk igazán egymásról semmit. Egy ilyen alkalmon, amikor a gyermekek játszanak a felnőttek beszélgetnek, nagyszerű lehetőség kínálkozik arra, hogy sok mindent megtudjunk a másik emberről. Ezeket az alkalmakat szeretnénk bővíteni gyülekezeti szinten is jövőre.

Azonban, ha néha felemeljük fejünket a rohanásból és visszanezve látjuk az elvégzett feladatokat és eredményeket, amelyeknek volt értelme, amelyekre elhívást kaptunk, akkor tudjuk mondani, hogy megérte dolgozni érte és nem is baj, hogy elszaladt az idő veze.

Kívánok mindenkinek Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet.

*Kérges László
felügyelő*

„Legyen áldott a nap,
melyen földre jöttél!”

Az esztendő egyik legkülönlegesebb istentisztelete a szentesti alkalom. Ilyenkor rengetegen vannak Maglódon is a templomban. Sok gyermek van jelen. Gyülekezetünkben évek hosszú sora alatt az a gyakorlat alakult ki, hogy az óvodások és az alsósok, hitkötőik (Domokos Béláné, Gömöri Tamara, Holkó Ágnes, Milyanné Blatniczky Mária, Szeberényi Lászlóné) vezetésével közösen mondanak karácsonyi verseket. Ezt követően pedig konfirmandusaink szolgálnak pásztorjátékkal. Hál' Istennek a legutóbbi szentesti előadás is nagyon jól sikerült. A „Betlehemes összeállítás”-ban Vadász Miksa volt az evangélista. Szűz Máriát: Bakó Eszter; Józsefet: Szvetics Artúr alakította. A házaspárnak helyet nem adó fogadós szerepében Lipták Danit, az őket a barlangistálló felé útba igazító öregemberben Széplaki Bencét láthattuk. Lukács Máté „öreg pásztor” vezetésével a többi pásztorok, bojtárok: Abonyi Erika és Abonyi Eszter, Petrovics Zsófi, Nagy Kira és Bordás Virág meggyőzően alakították a nyájukat őriző, angyali híradáson ámuló juhászok szerepét. Balázs Eszter és Kulcsár Rebeka voltak az örömhírt tolmácsoló angyalok. A Betlehemesben szólót énekelt: Balázsné Durai Anikó.

Az istentiszteleten a karácsonyi evangéliumot Sánta József lelkészjelölt olvasta fel. Ady Endre: „Karácsony” című versét P. Nagy Krisztina szavalta el. „Az égből megnyílik” kezdetű gitáros ének megszólaltatásában Slezák Bence szolgált.

Reméljük, hogy az elhangzott igehirdetés és a fiatalok biznyságtétele nemcsak fülig, de szívig hatolt. Így minél többen hittel vallhatják a Betlehemes szereplőivel együtt: „Úr Jézus, ki nem vagy már kicsinyke gyermek, Mint királyuk előtt a szolgák énekelnek, Úgy zengjük királyi neved mindörökké. Legyen áldott a nap, mikor földre jöttél. Legyen áldott a nap, mikor földre jöttél!” *(enem)*

*Karácsonyi
imádság*

Mennyben lakó én Istenem,
könyörgök: légy mindig velem!
A Te neved sóhajtozom,
Karácsonyért imádkozom.
Zárd be szívem a rossz előtt,
a jóra adj elég erőt,
áldd meg Karácsony ünnepét,
küldjed Jézus szeretetét!

A három fenyőfa

(Mese nem csak gyermekeknek!)

Három fenyőfa állt egy dombtetőn.

A legnagyobbik fa szép és egyenes volt, erős, messze nyúló ágai voltak. A kisebbik fenyő nem volt olyan terebélyes, de napról napra fejlődött és növekedett. A harmadik fenyő azonban igazán nagyon kicsi volt, vékony törzsű és egészen alacsony.

- Bárcsak olyan nagy és erős lennék, mint a Legnagyobb Fenyő! - sóhajtotta ez a kicsike fa.

Nagyon hideg tél volt ebben az esztendőben. A földet belepte a hó. Karácsony közeledett.

- Bárcsak eljönne értem Téralpó, és elvinne karácsonyfának! - sóhajtott a Legnagyobb Fenyő.

- Bárcsak engem vinne! - mondta a Kisebbik Fenyő.

- Bárcsak engem választana! - kívánta a Harmadik Fáccka.

Egy napon fázós kismadár jött szökdéscselve feléjük. Megsérült a szárnya, s ezért nem tudott repülni.

- Kérlek Legnagyobb Fenyő, itt maradhatnék az ágaid közt? - szólította meg féltékenyen a kismadár a fát.

- Nem lehet! - mondta a Legnagyobb Fenyő - Nem használhatok madarakat az ágaim közt, mert éppen karácsonyfának készülök.

- Pedig úgy fázom - panaszkolta a kismadár, a Legnagyobb Fenyő azonban nem is válaszolt.

Így hát a törött szárnyú kismadár odább ugrált a Kisebbik Fenyőhöz.

- Kedves Kisebbik Fenyő megengednéd, hogy itt maradjak az ágaid között? - kérdezte.

- Nem! - felelte a Kisebbik Fenyő. - Nem ringathatok semmiféle madarat az ágaim között, mert hátha éppen most vinne el valaki karácsonyfának.

Ekkor szegény didergő kismadár tovább ugrált a Harmadik Fácckához.

- Drága kicsi fenyő, itt maradhatnék az ágaid között? - kérdezte.

- Hogyne maradhatnál kismadár - felelte a Harmadik Fáccka. - Búj csak egészen hozzám. Majd megmelegítelek, amennyire csak tőlem telik.

A kismadár felugrott a Harmadik Fáccka ágai közé, ott nyomban el is aludt. Hosszú idő múlva a Harmadik Fáccka édes, halk csengettyűszót hallott. A hangok egyre közeledtek, már egészen ott hallatszottak a dombon. Elhagyták a Legnagyobb Fenyőt, elhaladtak a Kisebbik Fenyő előtt is, de amikor a Harmadik Fáccka elé értek, elhallgattak.

Mind a három fáccka látta az apró csengettyűket. Egy rénszarvas húzta szép, kicsi szánkón csüngtek, amelyből most kiszállt az utasa.

- Téralpó vagyok - mondta - Karácsonyfát keresek egy nagyon kedves kicsi gyermek számára...

- Vigyé! engem! - kiáltotta a Legnagyobb Fenyő.

- Engem vigyé! - ágaskodott a Kisebbik Fenyő.

A Harmadik Fáccka azonban meg sem szólalt.

- Te nem szeretnél eljönni? - kérdezte tőle a Téralpó.

- Dehogynem! Nagyon szeretnék - felelte a Harmadik Fáccka - De hát itt kell maradnom, hogy vigyázzak erre a beteg kismadárra. Éppen elaludt.

- Kicsike fa - mondta a Téralpó - te vagy a legszebb fáccka a világon! Téged viszlek magammal.

Azzal gyöngéden kiemelte őt a földből, olyan óvatosan, hogy az ágai közt megbúvó kismadár fel sem ébredt. Aztán szánkójába állította a csöpp fenyőt a kismadárkával együtt, majd maga is beült mögéjük. És a kicsi szánkó ezüstös csengettyűszóval tovasuhant velük a karácsonyi havon...

(Régi angol mese nyomán fordította: B. Radó Lili)

Jézus érted született

(részlet)

...
Karácsonyi csendes este,
Üdvözítő üzeni,
Őelőtte nincsen titok,
minden vágyad ismeri.
Zörget nálad, reád is vár...
Add néki ma szívedet.
S ne felejtse el - Betlehemben -
Jézus érted született.

(Tamáska Gyula)

Keressd a különbséget!

Karácsonyi feladat
gyerekeknek

Mária és József Betlehembe tartanak az összejárára. Mária méhében ott az Úr Jézus, aki ezen a betlehemi éjszakán meg fog születni erre a világra. Nézd meg a két képet! Első pillantásra talán egyformának tűnnek, de tizenhat apró különbséget azért találhatsz! Melyek ezek? A különbségeket karikázd be a képeken!

Csak Benned... Csak Tőled... Csak Érted...

Beszámoló a maglódi ökumenikus imanapokról

„Csak Benned, csak Benned nyugszik meg szívem. / Csak Benned, csak Benned nem félek már / Csak Benned, csak Benned rejtőzöm szüntelen...” – énekelte mintegy 60 Krisztus-hívő a maglódi imanapok első, katolikus templombéli alkalmán, 2018. január 23-án este. Hiszen „Csak Tőled, csak Tőled kaphatok gyógyulást, / Csak Tőled, csak Tőled remélek jót, / Csak Tőled, csak Tőled nyerek feloldozást...”

Minden imahétnek megvan a maga jellegzetessége – mondta Németh Mihály evangélikus lelkész prédikációjában. – Mivel a mostani liturgiát a karibi térség keresztény testvérei állították össze, az őket a mai napig meghatározó rabszolgatartó múlt, a rasszizmus és az emberi méltóságtól való megfosztás került a figyelem központjába. Ezeket jelképezi a 3 lánc szimbolikája is, amit a szervezők a Biblia mellé kértek tenni minden templomban: a lánc ugyanis mindezek fényében valójában elválaszt, a Könyvek Könyve viszont összeköt.

Németh Mihály napjaink, Maglódon is a legaktuálisabb kérdéseket tette fel, hiszen korántsem csak a Karib-térséget sújtja, hogy a szülők a jobb megélhetést keresve elhagyják az országukat, a ma-

radókat pedig gyakran a családon belüli erőszak vagy még inkább a szétesés sújtja. Nálunk is bárki tapasztalhatja, hogy komoly gondok támadtak a nevelésben: a korábbiaknál jóval több a tiszteletlen gyerek, sokukból kis zsarnok válik már egészen korán. A családi válságok mögött pedig a legtöbbször hatalmi kérdés húzódik. Igaz, ez a baj nem most kezdődött, hanem már Ádámmal és Évával. Szinte azóta van teritéken, ki lesz, ki lehet az úr a szűkebb, kis családban, illetve ki lehet az úr a tágabb családban, az egyházban? Semmiképpen sem a gyermek! Semmiképpen sem a feleség! Az egészséges, jól működő családban azonban még csak nem is a férj az úr, hanem, amint az egyházban sem az előljáróknak kell lenniük az igazi urak-

nak, hanem Krisztusnak, úgy a kis családokban is. Miképp a Szent Családban is volt. A katolikus templomban nemrég elkészült monumentális Utolsó vacsora c. szekköval szembesülve Németh Mihály elmondta, valójában mindannyian Krisztus családja vagyunk, az Ő akaratát kell megvalósítanunk. Lehetünk bár különböző felekezetűek, de a Jézus-hívőknek keresztényként egyetlen nagy családot kell alkotniuk.

A katolikus templomban is meghittén, átszellemülten, emelkedetten (a karzatról) éneklő ökumenikus Magdala kórus éli talán ezt a gondolatot Maglódon a legszebben, a leginkább mindenki előtt, az éppen az első imanapon a születésnapját tartó Simon Barbara vezetésével: „Gyűjts éjszakánkba fényt, / hadd égjen a soha ki nem alvó tűz, / a ki nem alvó tűz” – hangzott ajkukról a dal, főntről, mint egy sugallat.

Németh Mihály végezetül Lukács evangéliumát idézte: „Azt mondom azért nektek: kérjetek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak ajtót nyitnak.” Ugyanezt a gondolatot egy másik imanapi ének így láttatta: „Bölcs terveit megérleli, rügyet fakaszt az ág, / Bimbója bár igénytelen, pompás lesz a virág. Ki kétkedően kutatja Őt, annak választ nem ad, De a hívő előtt az Úr megfejtí önmagát.”

(Varga Zoltán)

„Térj vissza házadhoz, és beszéld el, mely nagy dolgokat tett az Isten veled.”

(Lukács evangéliuma 8:39)

Az „Apáink nyomdokain” – XII. Kárpát-medencei magyar találkozó alkalmból ökumenikus istentiszteletet tartottunk a maglódi evangélikus templomban. Igét hirdetett *Mudi Róbert* református lelképásztor a felvidéki Berzétéről. Igeolvasással, imádsággal szolgáltak: *Rácz István* benei római katolikus plébános Kárpátaljáról; *Solarik Vilmos* evangélikus lelkész a felvidéki Gömörhosszúszóról; *Bálint Klára* és *Németh Mihály* a református és evangélikus gyülekezetek lelki vezetői Maglódról. A *Simon Barbara* karnagy vezette helyi Magdala Kórus éneke valamint *Szabó Róbert* kán-

tor orgonájátéka segítette az áhítat elmélyülését. A Böjtben 1. vasárnapi istentisztelet persely bevételét a vajdasági Doroszló Magyar Művelődési Egyesületének javára ajánlottuk fel. (NM)

Boldogok mindazok, akik az Úrban reménykednek!

Presbiteriktatás Maglódon

nagy múltú maglói gyülekezetet, fennállásának századai során, sokszor zárták körül és ostromolták testi-lelki értelemben egyaránt. A templomban található latin nyelvű felirat szerint 1546-ban a török úzte el az ősokeket. Az 1770-es években a vértelen ellenreformáció vezetett a hírhedt templomperhez, melynek végzéseként a maglói lutheránusoknak ítélték a település fölött magasodó Isten házát. A múlt század derekától a kommunista diktatúra, napjainkban a szabadosságot éltető korszellem közonye ostromolja „Erős várunkat”. Mit lehet tenni ilyen helyzetben? Csak azt, amit Ézsaiás próféta kortársai: Istenhez kiáltani! Aki ezt teszi, aki az Úrra hagyatkozik, az megtapasztalja Isten szabadítását. Azt, hogy még vár az Úr! Azt, hogy még ad kegyelmi időt a hozzá fordulásra. Azt, hogy még ma is kegyelmes, irgalmas Jézusban, az ő keresztjében. Olyan presbiterekre van szükség, – idézte a lelkész – akik tisztességüket nem hobbiként vállalják, hanem életük megváltásáért érzett hálájuk alapján áldoznak idejükből, anyagi javaikból, tapasztalataikból, sőt, ha az élet úgy hozza, akár világi, jó előmenetelükből is gyülekezetük javára. Mai helyzetünkben ez a küldetésünk: hiteles szolgálattal, bizonyágtévó élettel „átmenthetjük” az evangéliumot egy nálunk istenfélőbb és krisztushívőbb nemzedéknek! Ez a reménység nem szegényíti meg. Erről a reménységről profétált Ézsaiás, mikor ezt mondta: Boldogok mindazok, akik az Úrban reménykednek!

Az igehirdetést követően a 134. zsoltár csendült fel: „Úrnak szolgálói mindnyájan!... Házában elé álljatok, hűséggel mind vigyázzatok!” A presbiterek nevének felolvasása után, az oltárt körülállva tettek esküt előbb az új tisztségviselőik: Vaskó József gondnok, Pavlovics Lászlóné másodpénztáros, Gerencsér Imréné jegyző és Szűcsné Perényi Krisztina számvevőszéki ellenőr. Majd minden

presbiter esküben tett ígéretet arra, hogy tisztségében egyházunk törvényes rendjét megtartja; a gyülekezet belső békéjét őrzi, építi; és szolgálatát legjobb tudása szerint hűségesen végzi el.

A beiktatási istentisztelet úrvacsorával folytatódott. Az istentisztelethez csatlakozó ünnepi közgyűlés kezdetén Domokos Béláné hitoktató köszöntötte a beiktatott presbitereket és a gyülekezetet. Kérges László felügyelő a gyülekezeti jegyzőkönyv számára bejelentette: a presbiterium beiktatása megtörtént. Elnöktársa nevében is köszönetét fejezte ki a tisztségükről leköszönt presbitereknek: *Gohér Pál* gondnoknak, *Gohér Pálné* pénztároshelyettesnek, *Domokos Béláné*, *Holkó Mihály*, *Kertész Ferenc*, *Takács Pál* presbitereknek, akik tiszteletbeli presbiteri emléklapot és ajándékkönyvet vehettek át.

Az ünnepi úrvacsorás istentisztelet, presbiteriktatás és közgyűlés végén zengett az ősi falak között a himnusz: „Erős vár a mi Istenünk!”

A maglói gyülekezetben a férfi presbiterek – régi tradíció szerint – vasárnapról vasárnapra úgynevezett oltár körüli szolgálatot látnak el. Ez azt jelenti, hogy a parókián várják a gyömrői szolgálatból érkező lelkészt, és közös imádságot követően mennek fel a templomba. Itt az oltárrács nyitása, a persely-adományok összegyűjtése és megszámlolása, a templom zárása a főbb feladatuk. A csoportképek elkészülése után Kérges László felügyelőtől az oltár körül szolgáló presbiterek átvették éves beosztásukat. Mint ha ez is azt jelezte volna, hogy vált nemzedéket-nemzedék, hogy szolgák jönnek és szolgák mennek, de a szolgálat és legfőképpen, akit szolgálunk, az Úr, marad! Boldogok mindazok, akik Benne reménykednek!

(th-y)

Március 11-én a gyömrői gyülekezetben végzett presbiteriktatást követően a maglói evangélikus templomban került sor a presbiterium szolgálatba állítására. A Maglói Evangélikus Egyházközség közgyűlése február végén választotta meg a 24 tagú testületet. *Kérges László* felügyelő; *Petrovics Jánosné* felügyelőhelyettes, kántor; *Vaskó József* gondnok, egyházmegyei küldött; *Nagy Györgyné* számvevőszéki elnök; *Bógyis Zsuzsanna* pénztáros; *Pavlovics Lászlóné* pénztároshelyettes; *Gerencsér Imréné* jegyző; *Domokos László* számvevőszéki tag; *Szűcsné Perényi Krisztina* számvevőszéki tag; *Dobosné Sziráki Erika* jelölőbizottsági tag; *Fabók Jánosné* jelölőbizottsági tag; *Varga Gabriella* jelölőbizottsági tag; *Holkó Ágnes*; *Lévainé Gömöri Tamara*; *P. Nagy Krisztina* (aki az iktatáson külföldi útja miatt nem tudott részt venni); *Balázs Zoltán*; *Buricza István*; *Gerencsér Imre*; *Hajdú Oszkár*; *Milyan Mihály*; *Petrovics János*; *Vadász László*; *Valkai Zsolt*; *Varga László* alkotják 2018–2024 között az egyházközség tanácskozó, döntéshozó testületét.

Németh Mihály lelkész a Bőjtben 4. vasárnap igehirdetési igéjéből vett egyetlen vers, Ézsaiás 30:18 alapján prédikált: „De még vár az ÚR, hogy megkegyelmezessen, még hallgat, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az ÚR, boldogok mindazok, akik benne reménykednek.”

Igehirdetésében elmondta, hogy az első ízben mintegy 2700 évvel ezelőtt elhangzott ige a körülzárt, ostrommal fenyegetett Jeruzsálem lakóinak jelentette Isten szabadításának örömeit. A

Presbiteriktatás Gyömrőn

„De még vár az ÚR, hogy megkegyelmezhesen, még hallgat, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az ÚR, boldogok mindazok, akik benne reménykednek.” (Ézsaiás 30:18)

Március 11-én a Gyömrői Evangélikus Egyházközség 8 (rég) új presbiter – dr. *Tarczay Áron* gondnok, *Vancsó József* másodgondnok, dr. *Tarczay Zoltán* pénztáros, *Fülöp Éva* jegyző és kántor, *Garamszegi Tamás* számvevőszéki tag, *Horváth Csaba*, *Komjáthy Károly* és *Majzik Endre* – tett ígéretet arra, hogy tisztességében egyházunk törvényes rendjét megtartja; a gyülekezet belső békéjét őrzi, építi; és szolgálatát legjobb tudása szerint hűségesen végzi el. A beiktatási istentisztelet úrvacsorával folytatódott. Az istentisztelethez csatlakozó ünnepi közgyűlés kezdetén Szende Márta – egyházközségünk tagja – köszöntötte a beiktatott presbitereket és a gyülekezetet Füle Lajos versével: „Aki hitét örömmel megvallja,/ mind presbiter, bár nem az a rangja,/ de kedves élet Isten előtt:/ megáldja és megszenteli őt.

Az ünnepi közgyűlésen emléklapot kaptak *Hegedűs Istvánné*, *Komjáthyiné Zsolnay Éva*, *Laczkovich Miklósné*, *Szmeló Józsefné*, *Vancsó Józsefné*, *Garamszegi Sándor* és *Romhalmi Tamás* tiszteletbeli presbiterek.

Az Úr áldja meg presbiterünket, hogy áldássá legyenek gyömrői gyülekezetünk épülésére! (NM)

Elismerésben részesült Nagy Györgyné Margitka

Báró Gelsey Vilmos-díjban részesült *Nagy Györgyné Margitka*, gyülekezetünk presbiter, számvevőszéki elnöke és könyvelője!

Immár negyedik alkalommal adták át a Báró Gelsey Vilmos-nagydíjat és a Báró Gelsey Vilmos-díjat. A Szeged-Csanádi Római Katolikus Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézetének ünnepségét június 9-én a Szegedi Dóm Látogatóközpontban rendezték meg.

Hoffmann Rózsa pedagógus, korábbi köznevelésért felelős államtitkár és *Nagy Györgyné* könyvelő érdemelte ki a 2017. évi Báró Gelsey Vilmos-nagydíjat, illetve a Báró Gelsey Vilmos-díjat. Az elismeréssel évről évre olyan kiemelkedő, elkötelezett pedagógusokat és gazdasági szakembereket jutalmaz az egyházmegye, valamint a pedagógiai intézet, akik hosszú ideje szolgálják a magyar köznevelés ügyét, a keresztény nevelést, és napi munkájukkal, életútjukkal a társadalom számára is példaként szolgálnak.

A kuratórium döntését ismertető *Kiss-Rigó László* megyés püspök úgy fogalmazott: Hoffmann Rózsa olyan pedagógus, aki számos korszakot élt meg a pályáján az ateista diktatúra utolsó éveitől a rendszerváltás zavaros átmenetiségén keresztül az igazi értékorientált újjáépítésig. Tanárként, intézményvezetőként, parlamenti képviselőként és államtitkár-

ként is rengeteget tett a magyar köznevelésért, a keresztény nevelés ügyéért. Nagy Györgyné pedig hosszú évek óta szerényen, a háttérből szolgálja több egyházmegye – köztük a Szeged-Csanádi Egyházmegye – oktatási intézményeit a nemes ügyszó méltó kimagasló szakértelemmel, empátiával, alázattal és segítőkészséggel.

Az ünnepségen *Kozma Gábor*, a Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézet főigazgatója arra hívta fel a figyelmet, a díjazottak életútja a helytállásról, az egyetemes értékek erősítéséről szól egy olyan korszakban, ahol a világnézetet, sőt, a világot romboló semlegességet a keresztény bizonyosságra épülő célokkal, az önzőséget a másokért is felelős életvitel mintájával kell felülírni.

(Cikkíró: *Pintér M. Lajos*)

Közösségépítés

Presbiteri ebédet tartottunk Maglódon. Az idén megválasztott új maglódi presbiterium szeptember 12-én tartott ülésén elhatároztuk: közösségépítő ebédet készítünk presbiterünk és családtagjaik számára. Az elhatározást tettek követték. *Hajdú Oszkár* és *Varga László* presbiterek – házastársaik és gyermekeik hathatós segítségével – finom vaddisznópörköltet készítettek. Ezt, a vénasszonyok nyara által nyújtott kellemes őszi időben, az evangélikus parókia udvarán fogyasztottuk el, jóízű beszélgetések kíséretében. Elhatároztuk azt is, hogy 2019-ben presbiteri kirándulásra megyünk őseink nyomában, a felvidéki Garamszegre. Együttlétünk kezdetén énekeskönyvünk soraival imádkoztunk: „Édesatyánk, aki a pusztában is asztalt terítettél népednek, tedd most asztalunkat asztaloddá. Légy vendégünk. Tarts távol tőlünk mindent, ami örömünket és együttlétünket megzavarná. Add, hogy minden, amiben most részünk lehet, vigyen közelebb hozzád és egymáshoz

is.” Úgy gondoljuk, október 6-án mindez valóra vált. Közelebb kerültünk Istenhez és közelebb kerültünk egymáshoz! (NM)

„Isten családja vagyunk!”

Közösen táboroztak Alberti, Bócsa és Maglód fiataljai

Az alberti és maglói gyülekezetek kilencedik alkalommal szervezték meg közös ifjúsági táborukat Mátranovákon. 2018-ban ötödjére csatlakoztak hozzájuk a bócsa-tázlári gyülekezetből érkezett ifjak. A tábor iránt akkora volt az érdeklődés, hogy a résztvevők életkorát a 12–13 éves korosztályra kellett korlátozni. Így zömmel az idén konfirmált hatodik-hetedik osztályos tanulók – a felnőttekkel együtt 48-an – vettek részt a június 18–22. között megrendezett programon.

A nógrádi hegyek között, a mátranovák–nyírmedpusztai Lurkóheverdén megtartott tábor célja, hogy olyan közösségi élményt adjon a konfirmált fiataloknak, mely segíti a nyári szünet utáni ifjúsági alkalmakba, gyülekezeti életbe való beegazódást.

A hét témáját az „Isten családja vagyunk!” mottó köré építették a vezetők. Az ószövetségi József és testvérei történetének feldolgozása segítette a téma kifejtését és megértését.

A reggeli és esti áhítatokat, a csoportfoglalkozásokat, egyéni beszélgetéseket Szilák-Túri Krisztina, László Lajos Gergely és Németh Mihály lelkészek, Sánta József lelkészjelölt és Slezák Bence teológiai hallgató tartották. Az utolsó áhítat úrvacsorával zárult. A tábor háziasszonya, a táborlakók segítője Andó Csabáné volt Albertiből. A csoportos foglalkozások legemlékezetesebb pillanatává az lett, amikor József és testvérei életének egy-egy mozzanatát egy-egy pár perces előadásban, napjainkra átültetve adták elő a fiatalok.

A lelki alkalmakon túl a kikapcsolódásra is bőven jutott idő. A hét első napján a kirándulók Lőrinci és Mátraverebély mellett Lucfalvára látogattak, ahol Kulcsár Márton, az előző napon beiktatott lelkész beszélt az evangélikus templom történetéről és gyülekezete szolgálatáról. Ezután a csoport „elfoglalta” Somoskő várát, majd Salgótarjánban fagyaltalozással pihente ki a várhódítás fáradalmait.

A táborban a már említett lelki foglalkozásokon túl a fiatalok részt vettek „medveűző” erdei túrán, együtt sportoltak, rengeteget játszottak, és Mátranovákon megtekintették a Bányász Emlékházat. Az utolsó napra tervezett strandolás a hűvösre fordult idő miatt sajnos elmaradt. Helyette a gyöngyösi Mátra Múzeumban egy tizenöt méter magas tölgy köré épült természetrajzi kiállítás megtekintése váltott ki élen érdeklődést a gyerekekből.

Reménység szerint sikeresen elérte célját a tábor. Isten családjának tagjaként minden résztvevő közelebb került táborozó társához és Jézus Krisztushoz.

Az albertiek, a bócsaiak és a maglóiak már most nagyon várják a jövő évi jubileumi, tizedik mátranovái tábor!

(Szöveg:
Németh Mihály)

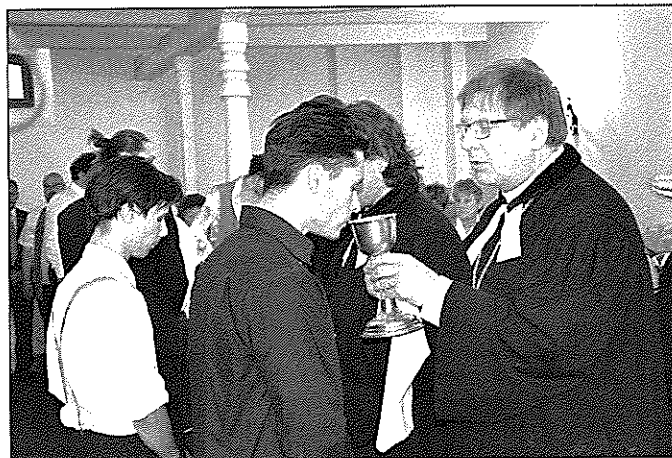
Konfirmáció 2018 – Gyömrő

Konfirmáció 2018 – Maglód

Lelkészavatás Maglódon

*Lelkészszentelésre hívta a híveket a maglódi templom harangja 2018. június 24-én, melynek keretében **Sánta József** teológust **Fabiny Tamás**, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke az Úr szolgálatára rendelte.*

„Ha úgy keresed azt, mint az ezüstöt, és úgy kutatod, mint az elrejtett kincset, akkor megérted, mi az Úr félelme, és rájössz, mi az istenismeret.” (Péld 2,4–5)

Az ünnepi istentisztelet oltári szolgálatában *dr. Fabiny Tamás* elnök-püspök és *dr. Orosz Gábor Viktor*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem docense mellett *Németh Mihály* parókus lelkész segédkezett.

A püspök kiemelte, hogy az elhangzott igeszakasz a kincskeresésről szól, amelyről eszünkbe juthat a földbe rejtett kincs, amelyre a szántóvető véletlenül talál, és a kereskedő, aki rátalálva a nagy kincsre eladja mindenét, hogy megvegye azt. Akár véletlenül, akár tudatosan, de meg lehet találni az Isten országát. Az igazi kincseink az emberekben vannak, akik azért értékesek, mert szeretjük őket, és nem azért szeretjük őket, mert értékesek. Luther 62. tételében az egyház kincsének Jézus Krisztus evangéliumát nevezte, azaz az örömhír a mi igazi kincsünk.

Az istentiszteleten a YourCoreHorse egykori ifjúsági zenekar, és a Magdala Kórus szolgálata után az eskütétel és az ordináció következett. Fabiny Tamás püspök az újonnan felszentelt lelkésszel közösen állt oltárhoz, és együtt szolgáltatták ki az úrvacsorát a híveknek.

A szertartást követően a köszöntések

következtek, s végezetül a maglódi művelődési házban került sor a szeretetvendégségre és beszélgetésekre.

Megkerestük *Sánta József* lelkészt azzal a kérdéssel, melyik pillanatot emelné ki a szentelési szertartásából leginkább. Elmondta, hogy számára a sok fiatal úrvacsorázása volt a legfelelősebb.

(Csüry Csaba püspöki titkár)

Sánta József – Budapesten született, gyermekkorában Maglódra költöztek.

Középiskolába a monori József Attila Gimnáziumba járt. Az elhívása Cserháti Sándor szegedi, majd Németh Zoltán pécsi lelkészek alatt alakult ki. Egy évet töltött gépészmérnök-hallgatóként, miután humán tanulmányokba kezdett. Mivel erősödött az érdeklődése az isteni tudományok iránt, először a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola teológus szakára iratkozott be, ahol két évet töltött el. Miután megszállt az elhatározása a lelkészi hivatás mellett, jelentkezett saját felekezete teológiai képzésére. Ez idő alatt Németh Mihály maglódi lelkész vált lelki vezetőjévé, aki támogatta és segítette tanulmányai során.

A Hévízgyörki Evangélikus Egyházközségben volt hatodéves Lindákné János Zsuzsanna mentor-sága alatt.

Az Északi Egyházkerület Püspöki Hivatalában négy évet töltött ösztöndíjas gyakornokként.

Sánta József köszönet nyilvánítása:

Kedves Rokonok, Barátok, Ismerősök és Gyülekezet! Tisztelt Lelkészek, Felügyelő úr és Püspök úr!

Néhány szóval én is szeretnék köszönetet mondani! Nem tudom, ki várta jobban ezt a napot, én, vagy az, aki ismer: de a lassú munkához idő kell. Az Úr is ismert és biztosan számolt is ezzel, Ő az, aki látja milyen úton jutottam idáig, hol volt örömöm és hol volt buktatóm. Ezért első sorban Neki vagyok hálás, hogy mindvégig megtartott. És hálás vagyok, hogy Isten rendelt mellém embereket, akik segítettek ezen az úton.

Hálás vagyok a szüleimnek, akik ha az elején nem is értették a választásomat, úgy gondolom, hogy most büszkékké lennének. Egész életemben gondomat, testvéreimmel gondunkat viselték, és jó volt újra olvasni a teológiára jelentkezésemkor írt motivációs leveletem, mert a motiválásból értetlenségük ellenére is kivették a részüket, akkor így írtam: „mégis mindenben támogattak, semiben nem szenvedtem hiányt.” Mint a rejtett kincs, olyan volt a szeretetük, amely példa marad számomra, és amelyet nekik meghálálni nem tudok, csak továbbadni másoknak. Most mégis köszönöm!

Hálás vagyok a testvéreimnek, akik ennek a nehézségét velem együtt átélték, és ha nem is volt hiány megpróbáltatásokban, nagy nehézségben számíthatunk egymásra. Hálás vagyok nagyszüleimnek, keresztanyámnak, nagynénémnek és nagybátyámnak és minden rokonnak, akik segítettek, érdeklődtek és támogattak.

Köszönöm a barátaimnak, akár lelkesek, akár világiak, akár értették, akár nem értették mit vállalok. Köszönöm a lelkeseknek, akik az elhívásban megerősítettek. Hálás, vagyok azokért, akikkel a sok költözés és utazás ellenére mégis megőrizhettem a kapcsolatot, és segítettek feloldódni vagy éppen jobban odafigyelni a lényeges dolgokra.

Hadd forduljak most azokhoz, akiknek egy külön kis ajándékkal is megköszöném a segítségüket:

Hálás vagyok az Evangélikus Hittudományi Egyetemnek. Köszönöm azoknak a tanároknak, akik segítettek bennünket a tanulmányaink során, és nem csak szakmailag és emberileg. Az egész egyetem nevében, hadd köszönjem *Orosz Gábor Viktornak* a támogatását, aki a különleges témák iránt fogékony, így jó motivátort találhattam benne.

Köszönöm a *Hévízgyörki Gyülekezetnek* és *lelkészének*, hogy vállalják és most is vállalják a mentorságot. Hálás vagyok gyülekezet szeretetért, imádságaiért, a sok érdeklődő kérdésért, a vendéglátásokért, és az egy-egy bátorító szóért. Hálás vagyok, hogy kis időre is ugyan, de

otthonra találhattam a gyülekezetben és a Lindák családban egyaránt. *Lindákné János Zsuzsanna*, mentorom, ha tehetné, akkor biztosan fogadkozna, hogy reméli, valamit át tudott adni, de tudom, hogy minden hatodéves konzultációra, valami felemelő élménnyel mentem tovább, továbbá a szolgálatot illetően hálás vagyok azért a bátorításért, bizalomért, intésért és beszélgetésekért, amivel engem kísért.

Ha otthont említek, a *maglódi gyülekezet* nem maradhat ki, hiszen a családom mellett, ebben a közösségekben töltöttem a legtöbb időt. Itt is sok támogató szó kísért, és köszönöm, hogy valóban hordozták a nehéz időkben, de segítettek és velem együtt várták ezt az ünnepi alkalmat. Köszönöm felügyelő úrnak, *Kérges Lászlónak*, aki édesapámmal is jó barát-

ságban voltál, hogy sokszor emlékeztetsz rá, és hogy a gyülekezettel együtt támogattál a tanulmányaim során. Külön köszönöm *Németh Mihály* lelkésznek, lelki atyámnak a kísérését, ha valakinek a türelmét próbára tettem, akkor az övét biztosan. Köszönöm, hogy a kezdetektől fogva feladatodnak tekintetted, hogy végigkísérj ezen az úton, és bízom benne, ez a barátság mindvégig megmarad közöttünk.

És végül külön köszönöm az egyházkerület támogatását, *Fabri György* felügyelő úron keresztül, mert tudom, hogy külön gondja van a teológus hallgatókra, és mindig érdekli a Teológia helyzete. Valamint köszönöm *Fabiny Tamás* püspök úrnak, akinél örülök, hogy mint munkatársa a hivatalban együtt dolgozhattunk, és bizalmat szavazott nekem, amikor ezt a gyakornoki feladatot rám bízta. Köszönöm püspök úrnak is a támogatást és segítséget!

Kérges László felügyelő köszöntő szavai:

*Kedves Tisztelendő úr!
Kedves József!*

Köszöntelek Téged lelkésszé szentelésed alkalmából a Maglódi Evangélikus Gyülekezet nevében, Maglód Város nevében és természetesen saját nevemben is.

Evangélikusként nagy öröm számunkra lelkésszé szentelésed, mert a mi evangélikus gyülekezetünkben, a mi közösségünkben indult erre a szép, de csöppet sem könnyű útra, ígét hirdetni. Amennyire ismersz, tudhatod, hogy számomra nagyon fontos evangélikusságom, és ezért nagyon fontosnak tartom, hogy személyedben egy evangélikus lelképásztor kerül ki szolgálatba. Hálát adunk az Istennek, hogy tanulmányaidat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen fejezted be. Azaz mégsem, mert tudjuk, hogy a jó pap holtig tanul.

Hitem mellett nagyon fontos nekem Maglód. Öröm számomra ez a nap azért is, mert egy maglódi fiatalember választotta a lelkészi hivatást. Így bárhová is sodor az élet, vagy helyez a püspök, akarva akaratlanul öregbítéd „szülővárosod”, Maglód hírnevét. És kérek ne is feledkezz meg Maglódról. Néha – néha térj vissza hozzánk látogatóba.

Kedves József!

Néhány szó a felelősségről.

Gyermekként a maglódi parókia körül nőttem fel. Konfirmáló lelkészemnek – Blatniczky Jánosnak – a fia volt a gyermekkori barátom, játszótársam. Volt belezártságom egy lelkész család életébe, hozzáállásába, gondolkodásába. Úgy gondolom, hogy egy lelkész magasabb lelki és erkölcsi szinten éli az életét, mint egy egyszerű ember. Én azt kívánom Neked,

azt kérem Tőled, hogy Te is, az átlagemberek feletti, magasabb lelki és szellemi vezető legyél, aki bölcsen pásztorolja a rábizott híveket, és aki mégis mindenki lelkéhez megtalálja az utat.

Tudjuk, a lelkész munkája nem ér véget az Istentisztelet után.

Hadd említsem meg a családot is.

Édesapám után immáron 7 éve édesanyámat is el kellett engednem, és mindig nagyon jól esik, ha bárki bárhol felemlégeti szüleimet.

Az, hogy Te lelkész lettél a minden halandók útján már eltávozott szüleidnek is köszönheted. Még ha nem is voltak mélyen vallásosak, mégis, mégis valamit sikerült átadni neked és fivérednek, hogy megálljatok a hitben.

Emlékezem édesapád huncut, mosolygós szemére, amikor ketten sétálva beszélgettünk a hitről. Nem mondta ki, de utalt rá, nagyon büszke arra, hogy a teológián tanulsz.

Emlékszem, egy alkalommal Pécsen, a Biblia kiállításon mosolyogva mutatta a kirakathat a Spanyol „Sánta”, azaz „Szánta” Bibliát.

Édesapád távozása után, amikor édesanyáddal jártál a templomba, érezni lehetett, hogy Te vagy támasza édesanyádnak és sokan úgy láttuk, hogy helyes úton jársz.

Hamar felnőttél, és most már valahol egy gyülekezet terhét is vinned kell válladon.

József! Kedves Józsi!

Kívánok Neked teljes életet. Bölcs szívet, hogy mindig tudd, mi helyes, mit kell tenned. Isten áldása és öröme legyen életeden!

Ne aggodalmaskodjatok!

Laczi Roland, Benkóczy Péter,
Szűcs Mária, László Lajos
Gergely, Kulcsár Márton és
Zahorecz Pál után újra van
gyakorlati évét Maglódon töltő
hatodévese gyülekezetünknek,
Lukács Máté András
lelkészjelölt személyében.

Az Evangélikus Életben vele
készült interjút közöljük.

Lukács Máté András ötödéves teológus-lelkész szakos hallgató szociológiát tanult, mielőtt jelentkezett a teológiára. Pályaválasztásáról, az ifjúsági munkáról és tanulmányairól is kérdeztük.

– Hogyan vezetett az utad a hittudományi egyetemre?

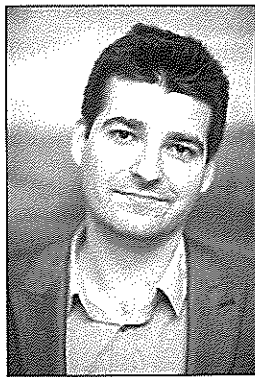
– A Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban érettségiztem. Osztályfőnököm, Gion Marianna különböző szolgáltatásokkal biztatott, majd a pályaválasztásnál rá is kérdezett, hogy ugye én a teológiára fogok jelentkezni. Mondtam neki, hogy nem gondoltam erre. Végül szociológiára jelentkeztem, de másfél év után rájöttem: azzal, hogy statisztikákat elemzek, nem tudok úgy az embereknek segíteni, ahogy én szeretnék. Rádöbbsentem, az az utam, hogy közelebb vigyem Istent az emberekhez, ez pedig a lelkészi szolgáltatásban van meg. A Budavári Evangélikus Egyházközségbe járok, ahol 2010-től egy barátommal aktívan bekapcsolódtunk az ifjúsági munkába. Bence Imre esperes koordinálásával ifjúsági alkalmak vezetését, táborok szervezését vállaltuk. Ebben a szolgáltatásban örömet leltem. Ez a kettő együtt adta meg a hívást, hogy jelentkezsek a teológiára.

– Mit jelent számodra az ifjúsági munka?

– Amikor a budavári ifit nyolc éve elkezdtek, akkor két-három ember járt hozzánk. Ma már közel tizenöten gyűlünk össze. Öröm látni és megtapasztalni ezt a fejlődést. Mivel korban közel van hozzánk ez a korosztály, így könnyen szót tudunk érteni egymással. Jó, hogy komoly kérdésekről tudunk beszélgetni, de a kreativitásra, a játékos feladatokra is nagy hangsúlyt fektetünk.

– Teológiai tanulmányaid alatt melyik terület vált különösen fontossá számodra?

– Az újszövetségi kortörténet a kedvenc területem. A történelemhez mindig vonzódtam, ebből emelt szintű érettségit

tettem, korábban a szociológián belül is a történelmi kérdések érdekelték leginkább. Az újszövetségi tárgyakban Jézusról, az örömhírről tanulhatunk, azon belül a kortörténetben kirajzolódik az a kor és

gondolkodásrendszer, amelyben Krisztus élt.

– A hallgatói önkormányzat »HÖK« szeniora (elnöke) voltál az egyetemen. Mit jelent a teológusi közösség?

– Egyrészt tanulóközösséget, másrészt lelki közösséget. Tanulunk egymástól, segítünk a másoknak, ugyanakkor az áhítatokon egymásnak szolgálunk. A hallgatók családi közösséget is alkotnak. A HÖK-nél mindegyik területre igyekszünk nagy hangsúlyt fektetni.

– Mivel érheti ma el az egyház a fiatalokat?

– Akiket eddig a régi, hagyományos módszerekkel el tudtunk érni, azok a jövőben is velünk lesznek. A modern kommunikációs eszközök azonban új perspektívát nyújthatnak, mert ezekkel a fiatalokat is el lehetne érni. Öröm, hogy egyházunk tett már ez irányú lépéseket. A reformáció is a megfelelő eszköz, a nyomtatás használatával tudott terjedni. Nekünk is meg kell találnunk a mai kor megfelelő eszközét és azon belül a formát. Ez azért nem egyszerű, mert maga a világ is változik, az információs társadalom alakulásának folyamatában vagyunk...

– Melyik a számodra különösen meghatározó bibliai íge?

– „De keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.” »Mt 6,33« Az aggodás Jézus korára is, és a mi korunkra is meglehetősen jellemző. Ez meg tudja nehezíteni, gyötörni az életünket. Amennyiben Istenre figyelünk, az ő országát keressük, akkor a hétköznapi dolgok nem válnak olyan súlyúvá, hogy nyomaszsanak bennünket. Ehhez viszont Istenben kell bízunk. Jó tudni, hogy mindent, amire valóban szükségünk van, meg fog adni az Úr.

Az interjút készítette:

Galambos Ádám

„Részt vettek

Közösen táboroztak
gömörhosszúszói és
maglódi evangélikus
fiataljaink!

A felvidéki Gömörhosszúszó és Maglód evangélikus gyülekezetei valamint települési önkormányzatai jó néhány éve szoros kapcsolatban állnak egymással.

Vaskó Józseftől, a maglódi gyülekezet gondnokától, a Polgári Kör egyik vezetőjétől származott az ötlet: olyan találkozást kellene szervezni a testvértelepülések és gyülekezetek között, amely kimondottan fiataloknak szól. A cél az, hogy e találkozás erősítse őket evangélikus hitükben, magyar identitásukban, biztassa őket arra, hogy barátokká válva, legyenek folytatói a partneri kapcsolatoknak. Az ötletet felkarolta és a szervezésben tevékenyen részt vett Kérges László egyházközségi felügyelő, aki egyben Maglód város alpolgármestere. Az ötletet és a terveket megvalósulás követte. Július 31-től augusztus 3-ig közös tábor tartottak a két település konfirmált evangélikus fiataljai számára Maglódon. Hosszúszóról nyolcan érkeztek. A maglódiakkal kiegészülve napról-napra 16–23 tizenéves vett részt az alkalmakon.

Az élményekben gazdag program Maglód nevezetességeit meglátogató lovas-kocsikázással kezdődött, a Váli József hajtott a fogaton. Az evangélikus templom megtekintése után pedig a Haranglábban hallgatták meg az esti harangszót a táborozók. Tábortüzes, vidám ismerkedési esten találtak egymásra a hosszúszói vendégek és szállásadó házigazdák.

A reggeli áhítatokon az első keresztyén gyülekezet tagjainak egységéről szóló igevers magyarázata hangzott fel: „Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli

„közösségben”

vel magyar népdalok éneklésétől zengett a gyülekezeti terem.

A másik nagy favorit program a Bibliamúzeum felkeresése volt a pesti Ráday utcában. *Timár Gabriella* múzeumvezető rövid ismertetője után a fiatalok párokat alkotva járták be a gyűjteményt, együtt keresve a helyes választ a bibliai totó kérdéseire. Rövid Budapest-Deák téri templomi-múzeum alagsori csendességet tartva, a Hősök terét kereste fel a csapat. Maglódra hazatérve, *Pavlovics Lászlóné* vezetésével, a Maglódi Nőklub tagjai rurka (édes tekert sütemény) készítésébe és evésébe vonták be a résztvevőket. A Kacmajka Néptáncgyűjtés képviselő-

tében *Lévainé Gömői Tamara*, *Galam-bos György* és társaik a maglódi népviseletet mutatták be a gyerekeknek, majd népi játékokat játszottak velük. A csütörtök estét fürdőmedencés kerti-parti zárta a *Petrovics család* hajlékában.

Az utolsó napon a magyar rovásírás rejtelseibe nyertek bevezetést a fiatalok. Ezt követően *Tódor Ilona* elnök asszony a helyi Erdélyi Kör kézműves táboraiba invitálta a felvidékiek csapatát. A hét folyamán a fiatalok ellátásáról a maglódi gyülekezet asszonyai, a Roszicska Hagymányórzó Egyesület tagjai gondoskodtak. Rengeteg ételt, süteményt, gyümölcsöt ajánlottak fel részükre.

A záró úrvacsorás istentiszteleten *Németh Mihály* lelkész az emmausi tanítványokról beszélt a fiatalok gyülekezetének. „Bár Jézust testi szem nem látja – mondta – Ő mégis velünk van. Mi is térben és időben elszakadva, nem látjuk egymást következő találkozásunkig. De felismerhetjük, hogy Isten velünk van Jézusban, és mi egyek lehetünk vele és egymással a lelki közösségben, a kenyér megtörésében, az úrvacsora vételében.”

A programzáró ebéden, a rendezvényt támogató önkormányzatok nevében *Tabányi Pál* maglódi és *Novák Tamás* hosszúszoí polgármesterek mondtak köszönetet a szervezőknek, a résztvevőknek, a szállásadó családoknak és a támogatóknak. Mindkét település vezetője elkötelezte magát a folytatás mellett...

A záró istentiszteleten, egy piros kartonból kivágott szívre írhatták fel a gyerekek, hogy miért adnak hálát Istennek. Volt, aki a strandolást, volt, aki a parlamenti látogatást, vagy a Bibliamúzeum felkeresését köszönte meg. Hálát adtak a finom ételekért, azért, hogy egyáltalán itt lehettek. De a legmegrendítőbb mégis az új barátokért való hálaadás volt. Mert hát valahol ennek az elérése volt a cél: szülessen határokon átvelő barátság magyar és magyar, evangélikus és evangélikus fiatalok közt Maglódon és Gömörhosszúszoón.

(Szöveg: *Németh Mihály*)

„Színtet lépett” a gömörhosszúszoíak és maglódiak testvérgyülekezeti kapcsolata

Szeptember utolsó vasárnapján, reggel hét órakor 37-en indultak el Maglódról a felvidéki Hosszúszoóra hogy találkozzanak testvérgyülekezetük és testvértelepülésük tagjaival.

A találkozást a hosszúszoí evangélikus templomban aratási hálaadó istentisztelettel vette kezdetét. *Flander Zoltán* és *Kérges László* felügyelők köszöntötték a gyülekezetet. A *Solárik Vilmos* házigazda lelkész által vezetett liturgiában helyi fiatalok szolgáltak és tették fel az oltárra a maglódiak által felajánlott kenyeret és szőlőt. Erre a szolgálatra, a településen és környékén, a magyar nyelvű evangélikusok között szolgáló missziói lelkész: *Ferenczy Erzsébet* készítette fel őket.

Az igehirdetést az „Úr az én Pásztorom” kezdetű 23. zsoltár alapján *Németh Mihály* maglódi lelkész tartotta. Prédikációjában hálaadásra hívta a gyülekezetet, Isten halálból életre vezető, mindennapi kenyeret megadó és lelket felüdítő szeretetért.

Ezt követően a maglódi fiatalok gitáros énekszolgálatát következett. Az úrvacsoraszta után a hosszúszoí parókia elé vonsultak a jelenlévők. Itt imádsággal és koszorúzással emlékeztek meg *Mohr Geodeon* és *Trencsényi Andrea* egykori hosszúszoí lelkészek valamint *Ferdinand Zoltán* néhai felügyelő közösségépítő, áldozatos életéről.

A kultúrházban tartott ebéd végén a Maglódi Evangélikus Egyházközség elnöksége megköszönte *Novák Tamás* polgármesternek, Hosszúszo vezetőinek és lakóinak, hogy szívükön viselik a partneri kapcsolatok ápolását.

A maglódiak ezután Miskolcra mentek. Itt előbb az evangélikus templomot tekintették meg *Sándor Frigyes* lelkész vezetésével, majd (a miskolci kötődéssel rendelkező) *Lukács Máté* lelkészjelölt tartott rövid ismertetőt a város történetéről. A bátrabbak felmentek az Avasi kilátóhoz – a többiek pedig a Borsodi megyeszékhely főutcáján tettek egy rövid sétát.

Az indulást követően 15 órával később, este 9-re értek haza a zarándokok Maglódra. Fáradtan, de abban a boldog tudatban, hogy „színtet lépett” a gömörhosszúszoíak és maglódiak hat éve tartó testvérgyülekezeti kapcsolata: ugyanis az idők és a középmezőny mellett a fiatalok is aktív résztvevői lettek az együttműködésnek. Ez jelenti a jövő reményességét. Ez is ok a hálaadásra!

(*enem*)

tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.” (ApCsel 2:42) Az áhítatok megtartásában gyülekezetünk lelkészének szolgálatát *Ferenczy Erzsébet* felvidéki missziós lelkész, *Sánta József* monori lelkész, *P. Nagy Krisztina* és *Slezák Bence* maglódi teológushallgatók segítették.

Az ötnapos program részét képezte a Maglód helytörténetével való megismerkedés. *Varga Zoltán* könyvtár igazgató vezetésével járták végig a patakparti helytörténeti sétányt, tekintették meg a Helytörténeti Gyűjteményt és a Városi Könyvtárat.

Az ifjak számára a hét egyik legnagyobb élménye a Parlament és benne a magyar koronázási jelvények megtekintése volt. Az Országház épületében *dr. Sándor Tamás*, a Nemzeti Összetartozás Bizottságának titkára fogadta a csoportot. Az Esterházy János felvidéki magyar mártír politikusról elnevezett teremben beszélt nekik célkitűzéseikről. A magyar országgyűlés épületének megtekintését dunai hajózás követte.

A hét közepén, mintegy lazításképpen, Kecskeméten strandoltak a táborlakók. A fürdőzéstől hazaérkezve *Szilcs József* és *Mátyás József* régi korok fegyverzetével ismertette meg a gyerekeket. Ezt követően *Késmárky Uzonka* tanárnő vezetésével

Akikért a harang szólt:

2017. november 1. és
2018. november 1. között
evangélikus egyházi szertartással
eltemetett testvéreink

Maglódon:

1	Kókai Sándor	94
2	Mislai Józsefné, szül.: Deák Julianna	91
3	Kincses Jánosné, szül.: Szever Anna	85
4	Harazin János	80
5	Lozsi Miklósné, szül.: Bencsik Erzsébet	87
6	Papp Viktor Ákos	42
7	Gallai István	74
8	Szever Pál	83
9	Szilágyi Árpádné, szül.: Valkai Zsuzsanna	77
10	Berta Józsefné, szül.: Szever Zsuzsanna	79
11	Papp Gyuláné, szül.: M Potocska Zsuzsanna	84
12	Laczkó Jánosné, szül.: Potocska Anna	90
13	Skumát Lászlóné, szül.: Tarján Márta	76
14	Tabányi Pál	63
15	Fauszt István	68
16	Farkas István	68
17	Bene Kornélné, szül.: Szentés Zsuzsanna	90
18	Tabányi György	64
19	Tabányi Jánosné, szül.: Hajdú Anna	84
20	Rakita Jánosné, szül.: Saliga Erzsébet	93
21	Simonyi Józsefné, szül.: Blaskovics Mária	71
22	Pintér Imréné, szül.: Gallai Mária	79
23	Trnka Péter	29
24	Kiss Péterné, szül.: Pintér Mária	69
25	Bodnár Imre	69

Gyömrőn:

1	Gyarmati László	56
2	Meleg János	76

Szabolcska Mihály

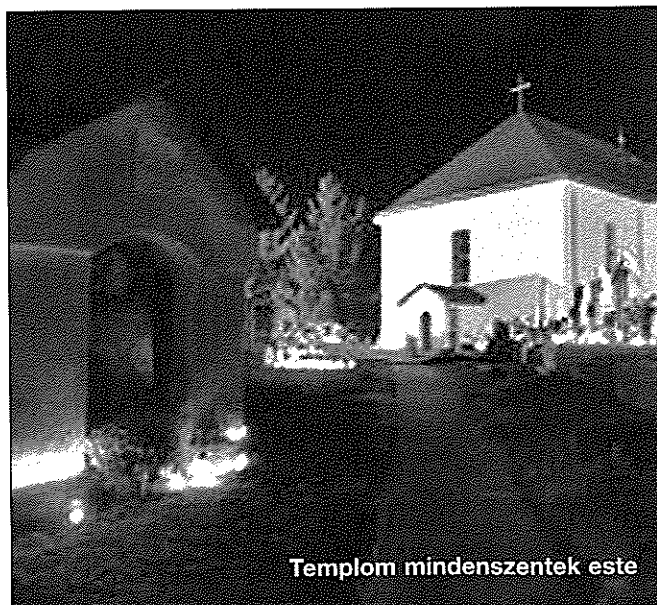
URAM, MARADJ VELÜNK!

*Mi lesz velünk, ha elfut majd a nyár?
Mi lesz velünk, ha őszi is lejár?
Ha nem marad, csak a rideg telünk...
Uram, mi lesz velünk?*

*Mi lesz velünk, ha elfogy a sugár?
A nap lemegy, és a sötét beáll.
Ha ránk borul örök, vak éjjelünk:
Uram, mi lesz velünk?*

*Mi lesz, ha e világból kifogyunk?
S a koporsó lesz összes birtokunk.
Ha már nem élünk, és nem érzünk:
Uram, mi lesz velünk?*

*...Uram tiéd a tél, tiéd a nyár.
Te vagy az élet, és te a halál.
A változások rendje mit nekünk?
- Csak Te maradj velünk!*

Templom mindenszentek este

Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány 2017. évi beszámolója

Eszközök	E Ft	Források	E Ft
Pénzeszközök	410	Induló tőke	100
		Tőkeváltozás	201
		Adózott eredmény	109
Összesen	410	Összesen	410

■ 2017. évben magánszemélyektől 303 E Ft adományt kapott az Alapítvány. Más szervezettől vállalkozótól támogatás nem érkezett.

Ezúton köszönjük meg az alapítványunkat személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatóknak a 2017. évben bankszámlánkon jóváírt 143 E Ft felajánlást.

Az Alapítvány önkéntes szervezési munkával segítette

az egyházközség gyülekezeti rendezvényeit és alkalmait. Az 1% SzJA felajánlást és saját forrást felhasználva összesen 337 E Ft-ot fordított a házassági évfordulós, a vigasztaló gyászistentisztelet és konfirmandus találkozó megszervezésére, valamint az egyházközség gyermek-munkájának támogatására és az idősek karácsonyi ajándékának megvásárlására.

A működési költség (bankköltség, nyomtatvány költség) 15 E Ft volt. Az Alapítvány tisztségviselői 2017. évben semmiféle juttatásban nem részesültek.

az Alapítvány Kuratóriuma

Az alapítvány adószáma: **18675421-1-13**

Pünkösdi templomdíszítés

A maglói pünkösdi templomdíszítő szokás felkerült a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékére.

A Kulturális Örökség Napjai országos megnyitó ünnepségét szeptember 14-én tartották a Parlament Vadásztermében. Tuzson Bence közszolgálatért felelős államtitkár és Fekete Péter kultúráért felelős államtitkár ezen az alkalmon adta át a nemzeti jegyzékre kerülést kihirdető miniszteri dokumentumot Koltay Erika néprajzosnak és Németh Mihály lelkésznek, mint a közösségi felterjesztés benyújtóinak.

A Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzéke szeptember 14-én a következő elemekkel bővült: pünkösdi templomdíszítés Maglódon (evangélikus tavaszköszöntő egyházi szokás); magyar vadászati hagyomány; a szegedi papucs készítésének és viselésének élő hagyománya; a lipicai lótenyésztés Magyarországon.

Az alábbiakban a Szellemi Kulturális Örökség igazgatója, Csonka-Takács Eszter által írt méltatásból idézünk:

„Pünkösdi templomdíszítés Maglódon – Evangélikus tavaszköszöntő egyházi szokás.

A maglói pünkösdi templomdíszítés hagyományát az 1700-as évek legelején a Felvidékről érkezett szlovák evangélikus családok hozták magukkal. Ez a hagyomány azóta is jelen van a közel 850 főt számláló Maglói Evangélikus Egyházközség életében.

Pünkösöd szombatján a templomba fiatal nyárfákat állítanak, melyeket hímzéssel díszített kendőkkel, gyakran generációkon át örökölt keszkenőkkel ékesítenek. Piros szalagokkal, piros virágokkal díszítik az oltárt és a padok végét. A »zöldágazás« olyan variánsáról van itt szó, amely a közép-európai agrártársadalmak ünnepeinek kifejezésére szolgáló eszközkészletből merít, mégis sajátos az ágak

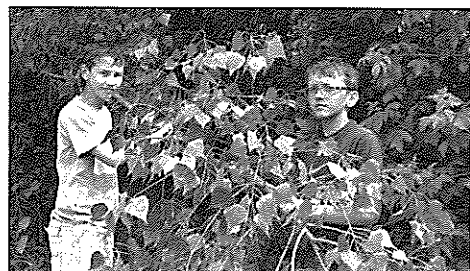
kendőkkel való díszítése. A Pünkösöd vasárnapi istentisztelet szlovák–magyar nyelven zajlik, a gyülekezet számos tagja népviseletben vesz részt.

A hagyomány megőrzése és továbbadása érdekében közreműködik a Maglói Evangélikus Egyházközség, Maglód Város Önkormányzata, a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat és a hagyományőrző civil szervezetek (Maglói Nők Klubja, Roszicska Hagymányőrző Egyesület, Kacamajka Folklor Egyesület, Maglói Nyugdíjas Egyesület). A Szeberényi Lajos Helytörténeti Gyűjtemény kiállítások, előadások szervezésével, kiadványokkal biztosítja a szokás ismertségét.

Az örökség-elem úgy tart fent egy hagyományt, hogy nemcsak kifejezi a vallási gyakorlatot és az etnikai hovatartozást, hanem a fiatalabb generáció számá-

ra is biztosítja annak átélhetőségét. A közösség életében a hagyomány erős identitásképző erővel bír, valamint az összetartozás érzését is fokozza. Az elem nemzeti jegyzékre vétele erősíti a pünkösdi templomdíszítés hagyományának fennmaradását és továbbadását.”

Az átadó ünnepségen jelen voltak: Kérges László, a Maglói Evangélikus Egyházközség felügyelője, Maglód Város alpolgármestere; Tabányi Pál, Maglód Város polgármestere; Varga Zoltán a maglói Szeberényi Lajos Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény vezetője. (NM)

H Í R E K E S E M É N Y E K

Imahét

A 2018. év Ökumenikus Imahetében, Gyömrőn és Maglódon együtt imádkoztunk különböző felekezetű keresztyének, a Krisztusban hívők, az egyház egységéért.

Szónélcscsere

Február 11-én szónélcscsere keretében *Balog Eszter* gyóni lelkész hirdette az ígét Gyömrőn és Maglódon, adakozásra biztatva a Gusztáv Adolf Segélyszolgálat (GAS) javára. A GAS célja a szórványhelyzetben éló evangélikus gyülekezetek támogatása.

Böjti Taizé-i Zenés Áhítat

Húshagyó kedden *Böjtkezdő Zenés Áhítat* volt a maglódi református templomban a *Magdala Kórus* szolgálatával.

Lelkészgyűlés Maglódon

A Dél-Pest Megyei Evangélikus Egyházmegye Lelkészi Munka Közössége – Hamvazószerdán – Maglódon tartotta ülését.

Böjten 1. vasárnap

A Kárpát-medencei magyarok maglódi találkozója alkalmából ünnepi ökumenikus istentisztelet volt templomunkban.

Teológus szupplikáció

Március 4-én, vasárnap, *Lukács Máté* teológus hallgató hirdette közöttünk Isten ígétjét, kérve a gyömrői és maglódi gyülekezetek imádságát és adományát a lelkész-képzés céljaira.

Böjti szeretetvendégség

Böjten 3. vasárnap, az ökumenikus világ-imanapi, maglódi szeretetvendégségen *Lindákné János Zsuzsanna* hévízgyörki lelkész és *Sánta József* maglódi teológiai hallgató szolgáltak közöttünk.

Ökumenikus imádság

A vetélésben érintettekért imádkoztunk Gyömrőn, március 7-én, az Újtemetőben lévő keresztnél.

Ökumenikus keresztút

Március 9-én a maglódi evangélikus, református és római katolikus egyházak szervezésében indult el városunk történetében az első ökumenikus keresztút, melyen Jézus szenvedésére emlékezünk. A gyalogos körmenet a római katolikus templomtól indult és a református templomban ért véget. A keresztút egyes állomásain egyházaink lelkészei, hitoktatói és tagjai rövid áhítatokat olvastak.

Presbiteriktatás

Böjten 4. vasárnapon iktattuk be hivatalukba az új gyömrői és maglódi presbiteriumok tagjait.

Nemzeti Ünnepe

Március 15-én a református templomban tartottunk hálaadó istentiszteletet városunk vezetőinek részvételével.

Passióolvasó istentisztelet

Virágvasárnap Passióolvasó istentisztelet volt maglódi templomunkban. Eközben a parókián, már a Húsvétra való készülődés jegyében, kreatív gyermekalkalmat szerveztünk hittanosaink számára a gyülekezeti teremben.

Húsvét

„Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta.” (Máté 28, 5-6) Húsvétkor az ünnepi istentisztelet mellett hajnali istentiszteletet és szeretetvendégséget tartottunk gyülekezetünkben.

Támogatás Bócsának

Volt hatodévesünk – *László Lajos Gergely* bócsa-tázlári lelkész – gyülekezete templomépítésbe kezdett. Imádsággal és 100.000,- forintos adománnyal támogattuk munkájukat.

Lombosítás

Április 15-én Gömörhosszúszói (Felvidék, Szlovákia) testvérgyülekezetünk tagjaival fácskákat ültettünk a maglódi templomunkat körülölelő sírkertben.

Konfirmáció Maglódon

„Az Úr a pásztorom, jó pásztor ő” – május 13-án volt maglódi gyülekezetünkben 14 fiatal konfirmációja. Isten segítse *Abonyi Erika, Abonyi Eszter, Bakó Eszter, Balázs Eszter, Bordás Virág, Kulcsár Rebeka, Nagy Kira, Petrovics Zsófia, Handó Mátyás, Lipták Dániel, Lukács Máté, Széplaki Bence, Szvetics Artúr* és *Vadász Miksa* testvéreinket abban, hogy kövessék jó pásztoruk, Jézus Krisztus lábnyomát, mindenen át.

Pünkösöd

Pünkösödvasárnap szlovák-magyar nyelvű istentiszteleten; Pünkösöd másodnapján Pünkösdi Parókia Pikniken ünnepeltük a Szentlélek eljövételét.

Konfirmáció Gyömrőn

Gyömrői gyülekezetünkben Szentháromság vasárnapján volt *Gáspár Dalma, Horváth Anna* és *Attila* konfirmációja. Kísérje őket Istenünk őriző szeretete!

Tisztségviselők iktatása a Dél-Pest Megyei Egyházmegyében

Június 9-én az irsai evangélikus templomban az újra megválasztott esperest *Győri Péter Benjámín* szolnoki lelkészt és az új espereshelyettest *Németh Mihály* maglódi lelkészt *dr. Fabiny Tamás* elnök-püspök ígével, imával, áldással erősítette és bátorította az elkövetkező hat évre. Az istentisztelet második felében az esperes és helyettese vezetésével beiktatásra került *Bárdossy Tamás* felügyelő és helyettese *Majorosné Lasányi Agnes*.

Lelkészavatás

Sánta József teológiai hallgató lelkésszé szentelése június 24-én volt a maglódi evangélikus templomban *dr. Fabiny Tamás* püspök szolgálatával.

Ágostai Hitvallás olvasása

Nyári istentiszteleteink kezdetén az Ágostai Hitvallást olvastuk vasárnapról-vasárnapra. Az Ágostai Hitvallás (Luther Kis és Nagy Kátéja mellett) a világ evangélikusainak legtekintélyesebb hitvallási irata lett. Magyarországon évszázadokon át „Ágostai hitvallású evangélikus egyház” volt hivatalos megnevezésünk.

„Isten családja vagyunk!”

A nyári szünet első hetében az albertyi, a bócsai és a maglódi gyülekezetek kilenccedik alkalommal szervezték meg közös ifjúsági táborukat Mátranovákon.

H Í R E K E S E M É N Y E K

„Rész vettek a közösségben”

A nyár közepén közösen táboroztak gyülekezetünkben gömörhosszúszói és maglói evangélikus fiataljaink.

Augusztus 20.

Balog Zoltán miniszterelnöki biztos, a Polgári Magyarországért Alapítvány elnöke, korábbi miniszter, aki 1983–87 között a Maglói Református Egyházközség lelképásztora volt, nyitotta meg az augusztus 20-i városi ünnepséget a MagHázban. Az ünnepségen *Bálint Klára* református lelképásztor, *Barotai Endre* katolikus plébános és *Németh Mihály* evangélikus lelkész megáldotta, illetve megszentelte az új kenyeret.

letésük kerek évfordulóját a harmadik negyedévében ünnepelték.

Vermesy Művészeti Napok

A XVII. Vermesy Művészeti Napok második napján – 2018. október 12-én – maglói evangélikus templomunkban fellépett a helyi általános iskola „Kóruska” énekkara *Mácsainé Szegő Klára* vezetésével, *Simon Barbara* zongorakíséretével. Őket, a Japánból érkezett, *Akiko Kamata* és *Ritsuko Kowata* szoprán-zongora kettőse követte. A *Maglói Vermesy Kamara Filharmónia* Mozart Requiemjéből adott elő részleteket *Selmeczi György* vezényletével. Istennek hálát adva mondunk köszönetet az előadókknak a péntek esti lélekemelő pillanatokért!

Bibliavasárnap

Október 21-én adtunk hálát Isten írott ígéjéért és adományokat gyűjtöttünk a Bibliaterjesztés céljaira.

Reformációi előkészítő istentiszteletek

Október 25-én a maglói evangélikus templomban *Kovács Dénes* gyömrői pünkösdi lelkész igehirdetését hallgatva; október 26-án a maglói református templomban *Györgyi Zsolt* alberty evangélikus lelkész igehirdetését hallgatva készültünk Reformáció ünnepére.

Protestáns reformációi ünnep

Október 28-án Reformáció ünnepi istentiszteletet tartottunk Maglódon és Gyömrőn is a protestáns gyülekezetek tagjainak részvételével a református templo-

Akiket az Úr a keresztség által 2018-ban gyermekeivé fogadott:

Maglódon	Handó Mátyás Kiss-Osztertag Róza Szvetic Hanna Léna Nagy Botond Gábor Kenyo Kristóf Bálint Enyedi Milán Vaskó Ambrus Kiácz Kamilla Oláh Boglárka Juhos Regina Nagy Barnabás Bukó Lilla Szofia
Gyömrőn	Selyem Szabolcs Valkai Hanna

mban. Ehhez csatlakozóan együtt ünnepeltük az Úr szent vacsoráját.

Reformáció ünnepe

A Reformáció kezdetének 501. évfordulóján ünnepnap iistentiszteletek voltak gyömrői és maglói templomainkban.

Mindenszentek ünnepe

November 1-jén Halottak Napi áhítatot tartottunk a temetőnkben, majd templomunkban.

Halottak emlékezete

November első vasárnapján emlékeztünk meg az elmúlt egy évben elhunyt testvéreinkről és imádkoztunk a hozzátartozókért.

Konfirmandusok bemutatása

November 11-én a Bibliáról szólva és Bibliát ajándékozva mutattuk be konfirmandusainkat a maglói gyülekezetnek. Kísérje Isten áldása 13 konfirmandusunk: *Hajdú Réka*, *Kácsor Kitti*, *Kiss Zsuzsanna*, *Potocska Pálma*, *Puskás Rebeka*, *Bartalis Richárd*, *Bordás Péter*, *Kérges Attila*, *Miklós Milán*, *Papp Miklós*, *Török Barnabás*, *Vadász Móric*, *Vaskó-Devics Levente* felkészülését a hitvalló evangélikus életre.

Szüreti áldás

Szeptember 8-án a maglói szüreti felvonulás alkalmából áldást mondtunk a jelenlévőkre a Haranglábnál. Ezt követően a parókia előtt láttuk vendégül a felvonulókat.

Tanévnyitó

„Hegyezd a füled!” – címmel tanévnyitó istentiszteleteket tartottunk Gyömrőn és Maglódon. A maglói tanévnyitó istentiszteleten mutattuk be a gyülekezetnek *Lukács Máté* lelkészjelöltet, aki teológiai hatodévtét tölti nálunk.

Hittanórák

Maglódon, Ecseren és Gyömrőn folytatódnak az iskolai hittanórák a 2018/19-es tanévben. Az általános iskolákban kötelezően választható tantárgy a hittan. A beiratkozási adatok szerint 112 hittanosa van egyházközségünknek 1–8. osztályig.

Hosszúszói kirándulás

Felvidéki testvértelepülésünkre és Miskolcra kirándultunk szeptember utolsó vasárnapján.

Aratási Hálaadás

Október első vasárnapján aratási-beta-karítási hálaadó istentiszteleteket tartottunk. Ezen az alkalmon köszöntöttük mindazokat a hittestvéreinket is, akik szü-

GYŰLEKEZETI HÍREK

**Akik az Úr 2018. esztendejében
Krisztusba vetett hitükről
nyilvánosan vallást tettek,
konfirmáltak:**

Maglódon	Abonyi Erika Abonyi Eszter Bakó Eszter Balázs Eszter Lili Bordás Virág Árven Kulcsár Rebeka Nagy Kira Barbara Petrovics Zsófia Handó Mátyás Lipták Dániel Lukács Máté Széplaki Bence Ferenc Szvetics Artúr Attila Vadász Miksa László
Gyömrőn	Horváth Anna Horváth Attila Gáspár Dalma

**Akik az Úr 2018. esztendejében
evangélikus lelkési szolgálattal
kérték házasságukra
Isten áldását:**

Gyömrőn	Györe Zoltán és Török Etelka
Bócsán	László Lajos Gergely és Frittman Kitti
Maglódon	Dobos István és Kohári Renáta Szabó Péter és Fodor Réka

Szeretettel kérjük lapunk olvasóit,
hogy Személyi Jövedelem Adójuk
1-1%-ának felajánlásával
támogassák a Magyarországi
Evangélikus Egyházat és a Maglódi
Evangélikus Egyházközségért
Alapítvány munkáját!
Áldozatkészségüket köszönjük!

Első (egyházi 1%)

**Magyarországi
Evangélikus Egyház**

Technikai szám: 0035

Második (civil szervezeti 1%)

**Maglódi Evangélikus
Egyházközségért Alapítvány**

Adószám: 18675421-1-13

A karácsonyi ünnepkör istentiszteletei Maglódon:

December 23. (vasárnap)	10:30-kor
December 24. (hétfő)	17 órakor
December 25. (kedd)	10:30-kor
December 26. (szerda)	10:30-kor
December 30. (vasárnap)	10:30-kor
December 31. (hétfő)	17 órakor
Január 1. (kedd)	10:30-kor
Január 6. (vasárnap)	10:30-kor

Heti alkalmaink Maglódon:

Énekkar: kedd esténként ½7-től a gyülekezeti teremben.

Bibliaóra: csütörtökönként 17 órától a gyülekezeti teremben. A Bibliaórák témája: Ézsaiás próféta könyvének magyarázata.

Középkorúak Bibliaórája: csütörtökönként 19:30 órától a gyülekezeti teremben. Téma: a Római levél.

Ifjúsági óra: péntekenként 15:30 órától a gyülekezeti teremben. Vezetik: *Lukács Máté* lelkészjelölt, *Slezák Bence* teológus.

Konfirmációi előkészítő: szombatonként de. 9 órától a gyülekezeti teremben.

Vasárnapi Iskola: vasárnaponként az istentisztelet időtartama alatt a gyülekezeti teremben a gyerekek részére.

Ökumenikus imahét Egyetemes Imanapok – Maglódon

*Különböző felekezetű Krisztushívők
közös istentiszteletei*

2019. január 22–23–24.

18:00 órai kezdettel

22. kedd	Református templom Németh Mihály ev. lelkész
23. szerda	Katolikus templom Bálint Klára ref. lelkész
24. csütörtök	Evangélikus gyülekezeti terem Barotai Endre r.kat. lelkész

A karácsonyi ünnepkör istentiszteletei Gyömrőn:

December 23. (vasárnap)	9:00-kor
December 24. (hétfő)	15:00-kor
December 25. (kedd)	9:00-kor
December 26. (szerda)	9:00-kor
December 30. (vasárnap)	9:00-kor
December 31. (hétfő)	15:00-kor
Január 1. (kedd)	9:00-kor
Január 6. (vasárnap)	9:00-kor

Heti alkalmunk Gyömrőn

Bibliaóra: hétfőnként este 5 órától a kisteremben.

Keresztelési emlékünnepe

2019. január 13-án,
Maglódon és Gyömrőn,
a vasárnapi istentiszteleteken,
keresztelési emlékünnepeket tartva
adunk hálát Istennek keresztségünk
ajándékáért.

FELHÍVÁS!

Szeretettel kérjük maglódi és ecseri
testvéreinket arra, hogy gyüle-
kezetünk egyházfenntartói járulé-
beszedőit fogadják bizalommal.
Az egyházfenntartói járulék
(közkeletű nevén: egyházi adó)
mértéke Maglódon és Ecseren aktív
keresők esetében: **5000,- Ft/fő;**
illetve nyugdíjasok, nem aktív keresők
esetében: **3000 Ft/fő évente.**

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Krónikája

2018. XIX. évfolyam 1. szám

Megjelenik évente egyszer 1000 példányban

Az újságért felel: **Németh Mihály lelkész**

2234 Maglód, Sugár út 79 • Telefon: 06-29-325-555
www.maglod.lutheran.hu

Tördelőszerkesztő: Vémi József

Készült a gödöllői PrimeRate Nyomdában

**Szeretettel kérjük gyömrői hittestvéreinket arra, hogy leánygyülekeze-
tünk fenntartását egyházfenntartói járulékuk befizetésével segítsék elő.**

Az egyházfenntartói járulék
(közkeletű nevén: egyházi adó)
mértéke Gyömrőn

az aktív keresők esetében:
8000,- Ft/fő, illetve
nyugdíjasok, nem aktív keresők esetében:
4000,- Ft/fő évente.